

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/80/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516204713
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1516204713.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členiek senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a JUDr. Michaely Královej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: D. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - G. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., C. XX, bývajúca na adrese N., Y. XX a otec - F. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XX, o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava V, č.k. 20P/132/2016-247 zo dňa 21.11.2017 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 21.11.2017, č.k. 20P/132/2016-247 uložil otcovi povinnosť platiť zvýšeným výživným na maloletú D. Z., nar. XX.XX.XXXX miesto doterajšej sumy XX eur sumou XXX eur mesačne počnúc dňom 13.04.2016, ktoré je povinný platiť vždy do 15-teho dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky. Zročné výživné za obdobie od 13.04.2016 do 30.11.2017 v celkovej sume X.XXX eur súd povolil otcovi splácať v štyroch splátkach po XXX eur spolu s bežným výživným počnúc dňom vykonateľnosti tohto rozhodnutia pod hrozbou straty výhody splátok. Vo zvyšku návrh matky zamietol. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Revúca zo dňa 05.08.2013 č.k. 8P/39/2013-68. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanovením § 26, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá, ods. 3 Zákona o rodine a po vykonanom dokazovaní mal preukázané, že od poslednej úpravy výživného uplynuli štyri roky, osobný stav rodičov sa nezmenil, matke odpadla vyživovacia povinnosť k synovi Adamovi, jej príjem sa zvýšil, nakoľko v čase poslednej úpravy výživného na maloletú D. bola nezamestnaná, poberala dávku v hmotnej núdzi a prídavky na deti, iný príjem nemala, s deťmi bývala v prenajatom byte. Matka sa v auguste 2013 odsťahovala za prácou do N. a odvtedy je v riadnom pracovnom pomere. Vlastné bývanie naďalej nemá, aktuálne býva v ubytovni, ktorú jej poskytol jej zamestnávateľ, na čas trvania pracovného pomeru. Zdravotný stav matky i maloletej nevyžaduje trvale zvýšené náklady. Rovnako mal preukázané, že otec nezmenil svoj osobný stav, ani okruh vyživovacích povinností, asi 10 rokov pracuje ako vodič v medzinárodnej kamiónovej doprave, býva v spoločnej domácnosti s rodičmi, zvýšené náklady so zdravotným stavom nemá. Konštatoval, že obaja rodičia sú nemajetní. U maloletej D. došlo ku zvýšeniu potrieb, vzhľadom na vek a jej rast. V čase poslednej úpravy výživného navštevovala materskú školu v U.. Podstatnú zmenu pomerov na strane maloletej vyhodnotil od septembra 2014, kedy nastúpila na povinnú školskú dochádzku, v dôsledku čoho sa matke podstatne zvýšili jej náklady súvisiace so školskou činnosťou, zabezpečením školských potrieb a pomôcok, úhradou stravy v školskej jedálni, pobytu v školskej družine, ako aj akcií organizovaných

škoolou. Mal preukázané, že v tomto školskom roku navštevuje D. 4. triedu, od septembra 2016 sa aktívne venuje plávaniu, je členom plaveckého klubu P., ktorý riadne vyčíslil všetky poplatky súvisiace s tréningovou činnosťou, účasťou na pretekoch i na sústrezeniach. Matka dcére zabezpečuje všetky potrebné športové potreby. Návrh matky na zvýšenie výživného vyhodnotil ako čiastočne dôvodný a výživné na maloletú zvýšil na sumu XXX eur mesačne od podania návrhu, ktorú výšku výživného považoval za primeranú veku a odôvodneným potrebám maloletej D., ale aj pomerom zisteným na strane jej rodičov. Súd prvej inštancie mal za to, že je v možnostiach a schopnostiach otca platiť výživné na maloletú v súdom stanovenej výške, keď okrem výživného, ktoré na maloletú platí v sume XX eur mesačne a ktoré bolo stanovené na dolnej hranici a nezodpovedá v súčasnosti ani uspokojovaniu základných potrieb dieťaťa, iným spôsobom potreby dcéry nezabezpečuje. Otcom navrhovanú výšku výživného XXX eur považoval za nezodpovedajúcu v súčasnom období veku a odôvodneným nákladom dieťaťa, a ani jeho príjmu. Konštatoval, že náklady na zvýšené výdavky na maloletú mal preukázané. Neprihliadal na argument otca o jeho ďalšej vyživovacej povinnosti k 2-ročnému synovi, na výživu ktorého platí XXX eur mesačne, pretože otec nie je zapísaný v rodnom liste tohto dieťaťa ako jeho otec. Nezohľadnil ani skutočnosť, že otec má exekúcie, a túto okolnosť posúdil v súlade s ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Konštatoval, že aj matka má vyživovaciu povinnosť k maloletej, túto však vzhľadom na vek maloletej stále čiastočne vyvažuje svojou osobnou starostlivosťou o ňu, na ktorej sa otec nepodieľa a ktorú musí vyvážiť finančným plnením. Otec podľa vlastného vyjadrenia pracuje desať rokov ako vodič kamiónu v medzinárodnej kamiónovej doprave, má trvalý pracovný pomer a z hľadiska zdravotného stavu sa mu neodčerpávajú finančné prostriedky na lieky, rehabilitácie a pod.. Rovnako prihliadol aj na vývoj životných nákladov, ktoré sa vo všeobecnosti zvýšili. Poukázal na to, že otec je povinný finančné prostriedky kumulovať a nakladať s nimi tak, aby si svoju prvoradú vyživovaciu povinnosť mohol riadne plniť. Súd prvej inštancie vzal do úvahy i skutočnosť, že časť potrieb dieťaťa matka zabezpečuje z prídavkov na neho vyplácaných štátom. Výživné na maloletú zvýšil od podania návrhu, t.j. od 13.04.2016. Zročné výživné ku dňu 30.11.2017 ustálil na sumu X.XXX eur (XXX eur - XX eur x 19 mesiacov a 18 dní) a o podmienkach jeho splatnosti rozhodol podľa § 232 CSP. Konštatoval, že otec nepožiadaval o splátky zročného výživného, mal však vedomosť o prebiehajúcom konaní o zvýšení výživného, na čo sa mal pripraviť a nakladať s finančnými prostriedkami v záujme maloletej D.. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že otec je schopný, vzhľadom na pomery zistené na jeho strane, zročné výživné splácať v štyroch splátkach po XXX eur mesačne. Z vyššie uvedených dôvodov zamietol návrh matky vo zvyšku. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý navrhol napadnutý rozsudok vo výroku o zročnom výživnom za obdobie od 13.04.2016 do 30.11.2017 v celkovej výške X.XXX eur zrušiť z dôvodu, že splátky výživného po XXX eur mesačne spolu s úhradou bežného výživného sú pre neho za danej majetkovej a finančnej situácie ohrozujúce až likvidačné. Zdôraznil, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletemu W. W., ktorá skutočnosť nebola vzatá v úvahu. Uviedol, že sa nebráni zvýšeniu výživného na maloletú, avšak trojnásobné zvýšenie od 13.04.2016, podľa jeho názoru, nezodpovedá skutočným potrebám pre nadobudnutie základného vzdelania a plneniu školských povinností maloletej. Dal do pozornosti, že matka ho neinformovala o športovej aktivite maloletej, avšak za daných pomerov je nad jeho reálne možnosti aj vynaloženie maximálneho úsilia platiť výživné vo výške XXX eur. Poukázal na to, že práca vodiča medzinárodnej kamiónovej dopravy, ktorú vykonáva, je náročná a zodpovedná, starostlivosť o vozidlo a jeho pojazdnosť je závislá od objektívnych okolností a značne ovplyvňuje jeho zárobok. Uviedol, že nemôže rozdať viac ako je nevyhnutné bez ohrozenia svojho života a schopnosti zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov aj na zabezpečenie zvyšných nákladov na výživné jeho maloletých detí. Žiadal o určenie výživného zodpovedajúceho reálnym skutočnostiam výšky finančných potrieb maloletej aj s prihliadnutím na jeho dôvodné potreby s náležitým odôvodnením rozhodnutia. K odvolaniu pripojil čestné vyhlásenie V. W. zo dňa 11.12.2017, ktorá potvrdila, že F. A. nie je zapísaný v rodnom liste dieťaťa W. W., nar. XX.XX.XXXX a pravidelne prispieva na výživu dieťaťa sumou XXX eur mesačne.

4. Matka vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca žiadala napadnutý rozsudok potvrdiť. Argumenty otca o jeho nepriaznivej finančnej situácii považovala za účelové. Poukázala na dostatočne vykonané dokazovanie vo veci súdom prvej inštancie. Zdôraznila, že otec si vyživovaciu povinnosť k maloletej neplní riadne a včas. Napriek vykonateľnému rozsudku výživné posielala v sume, ktorú uzná za vhodnú. Žiadnym spôsobom sa na výchove, výžive a starostlivosti o dieťa nepodieľa. Poukázala na to, že ani v minulosti nebolo výživné na maloletú platené včas a bola preto nútená podať na otca trestné oznámenie. Mala za to, že otec prenáša vyživovaciu povinnosť k maloletej na ňu, napriek tomu, že je

riadne zamestnaný a nemá inú určenú vyživovaciu povinnosť. Poukázala na športovú aktivitu maloletej, plávanie a výdavky s tým súvisiace. Uviedla, že otec maloletej vedel o tom, že prebieha dané konanie od roku 2016 a nepodnikol žiadne kroky pre to, aby mu nevzniklo zročné výživné. Poukázala na to, že je samoživiteľka, má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k synovi, ktorý bude tento rok končiť Z.. Dala do pozornosti, že všetky príjmy a náklady zdokladovala. S rozhodnutím súdu prvej inštancie sa stotožnila.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 65 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého dieťaťa nie je dôvodné.

7. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. V danej prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu matky na zvýšenie výživného zo strany otca z hľadiska súčasných odôvodnených potrieb v čase podania návrhu, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného na maloleté deti v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu o výživnom.

8. Hmotnoprávnou podmienkou zmeny vyživovacej povinnosti je zmena pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine). Súd prvej inštancie mal riadne preukázanú zmenu pomerov na strane dieťaťa, jeho prirodzeným rastom, nástupom na základnú školu a s tým súvisiacimi zvýšenými výdavkami odôvodňujúcimi zvýšenie výživného. Súd prvej inštancie správne zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloleté dieťa. Tu je potrebné zdôrazniť, že pod odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa treba rozumieť zabezpečenie všetkých potrieb týkajúcich sa bývania, stravovania, zdravotnej starostlivosti, školských a mimoškolských aktivít, ako aj mimoriadnych výdavkov. Uvedenú sumu je možné vyčísliť len orientačne, avšak nesporne prirodzeným rastom dieťaťa, zabezpečením jeho bežných potrieb sa náklady na maloleté dieťa od poslednej úpravy výživného zvýšili. Odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a dôvodmi v ňom uvedenými. Súd prvej inštancie riadne zistil a posúdil možnosti a schopnosti oboch rodičov. Odvolací súd dáva do pozornosti otca, že vyživovacia povinnosť rodičov k maloletým deťom, ktoré nie sú schopné samé sa živiť, je ich zákonnou povinnosťou. Otec si musí byť vedomý plnenia svojej vyživovacej povinnosti na maloletú D. a má si zabezpečiť svoje záležitosti tak, aby bol schopný realizovať príspevky na dieťa titulom výživného v rozsahu zodpovedajúcom veku a potrebám dieťaťa. Odvolací súd konštatuje, že matka riadne vyčíslila a preukázala výdavky na maloletú, do ktorých je potrebné započítať aj podiel jej nákladov na bývanie a rovnako jej športové aktivity (plávanie), na ktoré vynakladá matka nemalé finančné prostriedky a ktorého absolvovanie je v prospech maloletej, navyiac, ak príjem otca dovoľuje prispievať na danú aktivitu dieťaťa. Odvolací súd konštatuje, že výška výživného hradená otcom v sume XX eur je nepostačujúca a v každom prípade je nevyhnutné maloletej zabezpečiť úhrady všetkých jej potrieb, pričom treba zohľadniť aj osobnú starostlivosť matky o maloletú. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že otec nad rámec určeného výživného maloletej žiadnym spôsobom neprispieva, dieťaťu sa nevenuje a nepodieľa sa na zabezpečení starostlivosti o ňu. Súd prvej inštancie správne posúdil aj pomery na strane rodičov, ich príjmy a schopnosti a možnosti. Odvolací súd konštatuje, že výška výživného určená súdom prvej inštancie zodpovedá príjmu otca, ktorý dosahuje od roku 2016 celkový priemerný mesačný príjem cca 1.900 eur mesačne netto. Aj napriek tomu, že príjem je tvorený z dvoch zložiek, bežného príjmu a iného príjmu pozostávajúceho zo stravného, resp. diét súvisiacich s výkonom práce otca v zahraničí, je nesporné, že v prípade pobytu v zahraničí má otec možnosť využívať uvedený iný príjem a z bežného príjmu hradí len náklady na bývanie na Z.. Je preto potrebné vychádzať z celkového príjmu otca, ktorý je neporovnateľný s príjmom matky (cca v roku 2016 cca XXX eur mesačne, v roku 2017 cca XXX eur mesačne). Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie v otázke posúdenia ďalšej vyživovacej povinnosti otca. Pokiaľ otec v odvolacom konaní doložil čestné prehlásenie pani W. o platbách titulom výživného na maloleté dieťa W. W. a skutočnosti, že otec nie je v rodnom liste maloletého uvedený, odvolací súd na uvedené nemohol prihliadať. Dané Čestné prehlásenie nie je relevantným dôkazom o otcovstve F. A. k maloletému dieťaťu W. W. a jeho vyživovacej povinnosti voči

tomuto dieťaťu. Pokiaľ otec nesúhlasil s postupom súdu podľa § 75 Zákona o rodine pri posúdení jeho exekúcií, odvolací súd rovnako na danú námietku neprihliadal. Tu je potrebné zdôrazniť, že výživné na maloleté dieťa slúži na uspokojovanie odôvodnených potrieb dieťaťa a je prvoradou povinnosťou rodiča, pričom má prednosť pre akýmkoľvek inými pohľadávkami. Uvedená skutočnosť nemôže byť podkladom pre zníženie výživného na maloleté dieťa v otcom navrhovanom rozsahu. Výška zvýšeného výživného s poukazom na vykonané dokazovanie súdom prvej inštancie aj podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá kritériám rozhodným pre zvyšovanie výživného na dieťa, t.j. je primerané odôvodneným potrebám dieťaťa a príjmu otca. Súd prvej inštancie správne rozhodol, keď výživné zvýšil od podania návrhu matky v súlade s ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine a otcovi povolil splácať ročné výživné splátkami v súlade s ust. § 232 CSP. Odvolací súd neprihliadal na námietky otca vo vzťahu k výške splátok určených súdom prvej inštancie, poukazujúc na to, že výživné je spotrebného charakteru a slúži na zabezpečenie denných potrieb maloletého dieťaťa. Výška splátok zohľadňuje situáciu na strane otca a výšku jeho príjmu. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rovnako správne vypočítal aj výšku ročného výživného.

9. S poukazom na uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

11. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).